

Մ Ա Յ Ր Դ Ի Ւ Ա Ն

ՄԽԻԹԱՐԵԱՆՑ ՎԵՆԵՏՍԿՈՅ. - Ի Ս. ՂԱԶԱՐ

(Ծար. տիս թազմ. 1925, էջ 159)

ՃՇԷ.

Հատ կարեոր թուղթ մ'է հետեւեալ:

Նախ կը տեղեկանանք, որ ԲԵՆԵղիկոսո ԺԴ. մասնաւոր ՔՅՆԻՑ կը կարգէ Հոռվմայ մէջ մեր Արքահամ կաթողիկոսը, «աս ի որսեն և քննել զեպիսկոպոսուն և զեկեղեցական հայոց, սկսեալ ի մկրտուրենք մինչեւ վերջին աստիճան» և այլն, Քահանայապետական այս լուրջ կարգադրութեան պատճառներն են - ինչպէս Կ'իմացուի - առ Ս. Գահ հասած կարգ մը աննպաստ լուրեր, որոնք կասկածի ենթարկած էին Հայ կղերականներէ ոմանց ընդունած Ս. Խորհուրդները և Զեռնազորութեանց օրինաւորութիւնը: Արքահամ կաթողիկոսի կատարած քննութիւնը թժրախտ արդիւնք մը կու տայ յանձնին Հայ բարձրաստիճան ծանօթ եկեղեցականի մը՝ Սուրբիս եպիսկոպոսին, որոյ ընդունած Խորհուրդները անվաւեր կը հոչակուին: ըստ այնմ իբր հետեւանք նոր կարգադրութիւններ կ'ըլլան յետոյ:

Երկրորդ կարենորութիւն մ'ալ, զոր կը ատանայ մեր վաւերաթուղթը, այն է՝ որ Ս. Քահանայապետ կը պատուիրէ Հոռվմ զտնուող բոլոր արեւելան ազգերուն, որպէս զի ամէնքն ալ իբենց զգեստով և արարողութեամբ կատարեն թէ պատարգար և թէ միւս ամէն արարողութիւնները:

Այս լուսամիտ հրահանգը պէտք է նախամուտ նկատենք տասնեակ մը տարի վերջ Բենեղ. ԺԴ.է հրատարակուած այն հոչակաւոր և յաւերժական յիշատակաց արժանի կոնդակին՝ (Մատոցան ի ժողով յարգի կորարց) զոր ուղղեց «Առ Միսիոն՝ « նարս կարգեալս ընդ արեւելս յաղագս պահպանութեան Ծիսից եկեղեցւոյն Յունաց « և այլոց Արքեւելայց» (Հրար, յամին 1755 Մարտի 13), նախամուտ կոչչինք, որովհետեւ Ս. Հայրն ինքնին այդ կոնդակը պուած ատեն՝ այսպէս կ'ըսէ. « Զնոյն և մեր « հեղինակութեամբ մերով հաստատեցաք, շարժեալք մանաւանդ ի վճռոյն եղելոյ « յայլում նուազի ի ժողովոյ անտի տարածման հաւատոյ, ի 31 յունվարի յամին « 1702. որ յայնմենէ բազում անզամ հաստատեցաւ և նորոգեցաւ»:

Հանրական թուղթիս հայերէն թարգմանութիւնը կատարած և 1755-ին հրատարակած է ի Հոռվմ Միւ. Աւելատէն Հ. Վրթանէս Ասկերեան, նոյնը երկրորդ անզամ հրատարակուեցաւ 1914-ի ԲԱԶՄԱՎՀՊին մէջ (տես էջ 379, 417):

Գերապատուիլի և զերյարգելի աւեանդ իմոյ մեծաւ յարգուրեամբ ողլոյն մատուցանեմ

... Ներկայ զրիւս ումանս իրս պարտ է ինձ ծանուցանել զերյարգելութեան ձերում, նախ զեռապայծառ Պատրիարքին կողմանէ, նախ յայտ լիցի որ ասած քան զերկրորդ անզամ անկարծակի սաստկապէս հրանդանալն իւր փափն իւրեան իշխանութիւն տվաւ

առ ի որոնել և քննել զետիսկոպուն և զեկեղեցական հայոց ըսկսեալ ի մկրտութենէ մինչ զերջին աստիճան, որ քաղաք, որում անձ և որոյ աղաքաւ առեալ են զերգին և այլն. արար զենութիւնն ամենեցուն. բաց ի միուն զամենեթիւն օրինապէս առեալ են զերգոն. և այն մէկի խոյն հրամանաւ հայրապետին արթելեցաւ պատրապելոյ և խոստվանակ լունդոյ¹. ետ զատկին պիտի զերստին օրնէ, տալով նմայ զամենայն սուրբ առտիճանս. և պատճառն է զի օրնողն իւր առանց ընդունելոյ զերգաք քահան- եայութեան նպասկոպոս եղեալ է. այս բան հոօմ ամենայն արեւելեան ասզաց յայտնի է, ևս բազում հուանկաց. բայց տեղ կարծեմ զեր ես չի լսվաց, վասն որոյ խնդրեմ մասօտ ի ներքոյ կերպոյ Ս[ութիսա] եպիսկոպոս:

Ես յայց առաջ զի ֆափին հրամայեաց ամենայն արեւելեան ասզաց հոռմ երիցոց, զի ամենքեան իւրեանց ըսկսուի և արարողութեամբ առեն զպտարագն և զայլ եկե- ղեցական արարողութիւնն, մկրտութիւնն, զերջին օծութն, թաղութիւն և զատկական սրբու- թիւն տանեն ամէն ազգ իւր եկեղեցին. վասն որոյ ամէն ազգէ մէկ ժուռաթ կար- գիցին, հանդերձ քննութեամբ առաջին կարտինալ պիրարին. վասն մոր ազգի տէր զրիզորին ոչ կամեցաւ յանձն առնուլ ֆուրաթ լինիլն. վասն որոյ մեթ կարտինալն զատե- փան զարգապետն առաջ էած. նախ քան զայս, Զ ամիս կայ որ սրբորմամբ և աշխա- տութեամբ տօն տօմէնիքոյին և միջնորդութեամբ կարտինալ կարափային հոյն ըստեփան վարդապետն Փոփականուայի քուէն ի վերայ մականց հայոց լէքթոր կացուցեալ էին, բայց առանց նկանութ. վասն որոյ մեր կարտինալն կամեցաւ տէր զրիզորին վառողն սորայ վերայ անել և տէր զրիզորին ճանապարհ զնեն... .

Տողեար Ծէրն յամծո յամծո տօնթումաչէի պատապաւ դիտաւորութիւնն փոխեց վենէսիկ զալու, այս ամսիս վերջն կամի ճանապարհորդ լինիլ ալիկուունյու վիրայով. իրակի ճշմարիտն ասեմ հայր զերյազենի որ եզակի և զովութեան. արժան մարդ է, եթէ այլ անձանց և այլ տեղաց այլ և այլ բան լսն չի ճանաւաս, այլ զրով երբ ժամանակ ունենամ ծանուցանեմ հրամանուցգ զնաւուութիւն սորին... .

Ազայ պետրոսն ետ զատկին կամի ճանապարհորդ լինիլ, կարծեմ ինքն զրիզոր է հրամանուցգ, եթէ բերէ պատկերներն սորայ հետ ուղարկեմ... .

Խոնարհագոյն ծառայ

Հոօմայ, ամի տեառն 1743, Աբրիլի 13

[պատկերահան] Յոհաննէս

ՃԺԸ.

Բնականարար ուզգակի պիտի փափագէինց զիտնաւ, թէ ինչ պատճառաւ Աբրահամ զիտրոս Ա. չէ կրցած ի զործ զնել Ա. Ղազար զալու դիտաւորութիւնը: Հետազայ իւր իսկ նամակին մէջ այդ մասին զոհացում կը զտնինք:

Նամակագիրս կը տեղեկացնէ նաեւ առ Միիթար՝ Ա. Պահէն ստանձնած պաշտա- ման զործազրութեան աւարտումը: Յատկապէս դիտել կու առնց հոս, որ Աբրահամու- բարձր պաշտօնը լոկ Հոռվմայ Հայ Եկեղեցականութեան չի հայիր, վասն զի ան կը տարածուի այսպէս: « ի վերայ ուղարփասաց ոչ միայն ի յարեւել այլ և ի Հոօմ »:

1. Այս զեպեր էր պատճէն նաեւ Ազայայ Գետրոսի Խռ Միիթար զրած մէկ համակին մէջ այսպէս. « ... զուրբիս նպիսկոպոսն ես ասպէւէլ ին ամք որ ոչ պատարաց կատ և ոչ խոստավանութիւն լսէ և թէ զպտամատու կամի զիտել այսինքն խալպ և անհաստատ եպիսկոպոս ետիւ է այս զօտը զուրբիս նպիսկոպոսն ձեռադրած ըլայ. վասն որոյ ապիւնալ է զաւալին ... » (Գր 1743 Մարտ 28, Հոռվմ):

1743 ապրիլի 21 [ի Հոռոմ]

**Գերյարգիկ եղրոդ իմոյ արքանօրն
Ողջուն**

Երեխ թէ զրկենալ գոլ փափազօն ի տեսութեանէ փափազեցելոյն. դի Սրբութիւնն՝ սիրոյ և ցաւակցութեան և խրատական կերպիւ ասաց թէ մի զնամ ի վէնէնցիեա, վասն զօրաց որք կան. եւս նազարէթ՝ սահմանեալ են. զի Գ նազարէթն բաւէ զոր կրեցեր. լինի թէ շուտով վերջ լինի, ոյոյ յոյս տեսանել զերյարգելիդ կամքն աստուծոյ. և պատմէ մեր սիրելի պարոն աղաջն պետրոսն զամհնայն իր զոր ետես և լուա. և յից- [ից...]՝ զերկու կօնսակի սուրբ փափին. խնդրի[մ..] Թարգիմանիցք ի հայ բարքառ և շուտով յդեսցչիք ի չոս ի ձեռ ամենապայծառ վրզանէս նպիսկոպոսին, եթէ կամքք յոյժ հանձնիլ չորս է մեզ. էրէմիսն զարդապեսն յարին թքնէ. զրի բանանայցի խպիթալն, հրամանաւ ամենազսեմ զիկարին և նորին կառիւ. իսկ մանուկն որ երեք ընդ իւր, ենուա ի զարառուն սուրբ ֆողովոյն. և զգեցա մարտի 25. իսկ կարստն մանչն յուսանի մօս սիրելոյն մեր պարոն յովանէսին. զուրբը աջդ համբուրեն. և ևս կատարեցա քննութիւնն ամննից եկեղեցականաց պաշտոնից և կարգաւորութեանց. որ հրամայեալ էր Սրբութիւնն և տուեալ զրի բացարձակ իշխանութիւն ի վերայ յուղափառաց ոչ միշան ի յարելի այլ և ի չոս. բացամ ջանի կատարեցա աստուծով. յոյժ միրով ողջուն և օրհնութիւն վերապատուելի յովանէս վերգապեսնին, ծանոյ նմա, յորժամ առողջանայ երէմիսն զարդապեսն շուտով զարոց է որպէս և խնդրեաց. և ամննից հասարակութեան զերյարգելոյդ Ռդջուն և օրհնութիւն. և եթէ զիտես երբ չուելոյ են զերապայժագիւմ մինաս նպիսկոպոսն և մօնահինոսոն որ է պոնայ, եթէ կամիս զրես ինձ. զարձեալ մեր սիրելի պարոն խաչին ողջուն և օրհնութիւն, չորս առնէ եթէ զիտէ ծանուցանէ. զամին չորնացակերի որդի[...] պետրոսն կողմանէ որ լինիլն և որպէս կեան. վերջ տամ բանիս. [խնդրելով] յլլուտուծոյ զամնայն երշանկութիւն յար գերյարգելուոյտ. [և միշտ] ժոեմ զարօթի ի Հասարակութեանէ և մասմ ամենայնի պատրաստ

Ծառայ

Աբրահամ Պետրոս Արծիւեան
Ա. Պատրիարք Հայոց հաստատեցիալ
ի գահէն Պետրոսնեան

ՃՃԹ.

Մեր կարծիքով՝ այլես ստուգուած պէտք է համարիլ Վանքիս Աւանդատան Ա. Յովսիսիկայ պատկերին հեղինակը։ Հետագայ զիրը համոզիչ վաւերաթուզթ՝ մը կը նկատենի։ այդ մասին։

Գերյարգիկ և գերապատուելի տեսանդ իմոյ յոյժ սիրով և խոնարհար ողջոյն

Յայտ առնեմ վերոյ զրեցեալ զերյարգելի Հօրդ իմոյ որ ահա սրբոյն Պէնէտիքատոսի և սրբոյն Ովկէփայ պատկերին ըստ տկարութեան իմոյ արարեալ թէսլիմ ասի հանգերձ զութույթին ի ձեռ աղայաց Պետրոսին որ բերէ հասուցանէ հրամանուցդ. խնդրեմ երբ

1. Այսինքն ԲԱՆԿԵ. ԺԴ.:

2. Lazaret = Զառարան (ժամանակակի և այլ առափակերէ հիմանութեանց զէմ):

3. Ցեցակեր ըլլալով զժուարբնթեանը է, ինչպէս նաև միւս ցառակուսի փակագծեալները։

հասանին, ոմ արվեստաւոր կոյես որ առանց որոշէկմիշ անելոյ չէրջիկէի քաշէ. հոյ հաւկիթի չէրմկոց տայ Հայր ինայտիուն:

Այս սուր սվակփի պատկին Վրդանքն եպիսկոպոսին յիշատակն է, նր նկարէի ինքն նոս և կամցած որ իւր անուամբ ուղարկնմ այս պատկերն. ես Յ ոսկի տվաւ վասն փէրփաղի. այս Յ ոսկին պարոն պետրոսին տվի որ բերէ հրամանուց տայ:

Եւս մին խաչէլութեան փոքր պատկեր կայ. զաղոց ժամանակէ մասցեր էր, որ է վերապատուելի հայր անտօնին....

Խոնարհագոյն ծառայ և որդի
[պատկերահան] Յոհաննէս

Ամի տեան 1743

Աբրիլի 22

[Կ. Պոլիս]

ՃԻ.

Ահարկու և անգութ ինքնակալ Դահմազ Ղուլի խանի կամ Նատրշահի եղեռնալիք կեանքը (1736-1747) զարմանալի և հետաքրքրական դիպուած մը կը լսինք Հ. Գողոս վ.է:

Նամակին մէջ չենք գտներ Շահին հրաւանդաւթեան անունը, սակայն մեզ կը թուի որ Ջրգողութիւն ուլայ, որովհետեւ իր վերջին տարիներուն մէջ ատկէ բռնուած ըլլալը կը հաւասառուի: Ոնոր կեանքը, ինչպէս յայտնի է, սպանութեամբ վերջ կը գտնէ:

Գերյարգեցելոյ Տեսան Տեսան Միսիրարայ Արրայի Հօրդ մերոյ

... Դահմազզուլին հրաւանդացեալ կոշեալ է զօժիշխա. և ոչ ոք զնա կարացեալ է բուժել. և պատրի ոմն քափուին զնացեալ ան' բժշկեալ է զնա: Լի յիտ որոյ ասացեալ է պատրույն, խնդրեա յինէն զինչ կամիս. առ որ պատասխանեալ է պատրին թէ ես զգրամ ինչ ոչ խնդրեմ, զի հրամարեալ եմ ես յամնայն ընչից, այլ խնդրեմ ի քին, զի քայլայցեալ եկեղեցիք մեր ի թիվիոյ չինեցին: Լի ասէ ով այս զայն զայնայ ասէ պատրին՝ Ղալիֆայն որ է հայոց կաթողիկն: Եւ զամազզուլի իսկոյն հրամայէ առածել յինքն զղայիֆայն. և տայ զնա երեք օր և երեք զինք կախեալ մաս ի թևոց նորա. յիս այնորիկ հրամայէ նմա տալ պատրույն զթօ քասկ դրամ, եօթէ հազար աւզո՞ եօթն հազար շորի, եօթն վարիչ եզ, որպէս զի այնորիւք շինիցին տապալեալ եկեղեցիք պատճուաւ զղայիֆայն: Քաղաքացի կարգաւորք որք աստի զնացեալիք եղն յերկիրն իրենց մեծօք փառօք մունալք ի վասն և յեկեղեցիս, և տիրապետեալք են զնաս, և յեխին ամենից դէմից իրեանց, որք են 25: Բայց ի Հալէպ իսառնակութիւն ինչ եղնալ իցէ, յորմէ արտուղայք հալածութիւն յարուցեալք իցին: Բայց ըստ որում ասի ասի, և աս ուզգի:

յամի տեան 1743

և մայսի 28

[Կ. Պոլիս]

Գերյարգեցառութեան ծերում
Դուտասագունեղ ծառայ
ս. տ. ս. Հայր Գօղոս Վարդպահետ

1. «La Grande Encyclopédie», Tome XXIV, Paris.

Շարունակելի

Հ. Դեւուն Ցաւելու